

FNs konference for handel og udvikling.

På 17. plenarforsamling var vedtaget en resolution om afholdelsen af en FN-konference for handel og udvikling, og senere var bestemt, at konferencen skulle afholdes i Genève i tiden 23. marts—15. juni 1964.

Endskønt konferencen ikke var nævnt særskilt på 18. plenarforsamlings dagsorden besluttede udvalget at ville give forslag vedrørende konferencen prioritetsbehandling og at rapportere særskilt derom til plenarforsamlingen. Den samlede gruppe af udviklingslande, i alt 75, fremsatte derefter et resolutionsudkast, i hvilket plenarforsamlingen bl. a. udtalte, at den fælleserklæring, som u-landsmedlemmerne af Den forberedende komité til verdenshandelskonferencen fremsatte ved afslutningen af denne komités 2. møderække i sommeren 1963, udgjorde et velovervejede grundlag for konferencens behandling af udviklingslandenes problemer.

I resolutionsudkastet opfordrede plenarforsamlingen videre de i konferencen deltagende stater til nøje at overveje de i fælleserklæringen fremførte synspunkter.

Den nævnte fælleserklæring knyttedes til resolutionsudkastet som bilag. Erklæringen indeholdt en redegørelse for u-landenes synspunkter med hensyn til såvel deres behov for en forøgelse af handelen som grundlaget for en kraftigere økonomisk udvikling af deres lande som de midler u-landene kunne tænke sig bragt i anvendelse af konferencen til løsning af deres problemer.

Såvel 2. udvalg som plenarforsamlingen vedtog enstemmigt det forelagte resolutionsudkast.

Verdensfødevareprogrammet.

Under dette punkt forelå et af ECOSOC endosseret resolutionsudkast indeholdende forslag om at ændre visse bestemmelser i resolutionen fra 16. plenarforsamling, i henhold til hvilken verdensfødevareprogrammet var blevet oprettet. Ændringerne gik ud på at forøge medlemstallet i det af FAO og FN i fællesskab udpegede intergouvernementale udvalg for programmet fra 20 til 24 medlemmer. To af de nye medlemmer skulle vælges af ECOSOC.

Resolutionsudkastet blev vedtaget enstemmigt i udvalget og i plenarforsamlingen.

Anvendelse af videnskab og teknologi.

På 9 landes vegne forelagde Den forenede arabiske Republik repræsentant et resolutionsudkast med titlen „De økonomiske og sociale følger af anvendelse af videnskab og teknologi“. Udkastet beskæftigede sig med den betydning, som anvendelsen af videnskab og teknologi kunne have for u-landenes økonomiske udvikling, og det mundede ud i en række anmodninger til generalsekretæren, til forskellige FN-organer og til medlemslandene om at udfolde forskellige bestræbelser til fordel for dette arbejde.

Resolutionsudkastet var en naturlig fortsættelse af de igangværende bestræbelser på dette felt, som FN i de seneste år havde vist betydelig interesse, senest ved afholdelsen i Genève i april 1963 af den meget store FN-konference for anvendelse af videnskab og teknologi til fordel for de mindre udviklede lande.

Med nogle mindre ændringer vedtoges resolutionsudkastet enstemmigt i udvalget og i plenarforsamlingen.

(På ECOSOCs genoptagne 36. samling bekræftede rådet sammensætningen af et af generalsekretæren udpeget rådgivende udvalg vedrørende anvendelse af videnskab og teknologi. Blandt de udpegede eksperter var professor Svend Aage Andersen fra Danmarks tekniske højskole).

Verdenskampagne mod sult, sygdom og uvidenhed.

Efter omfattende forudgående konsultationer fremlagde England sammen med 9 cosponsorer et resolutionsudkast med titlen „En verdenskampagne mod sult, sygdom og uvidenhed“. Tanken om en sådan kampagne var oprindeligt opkastet af den engelske FN-forening, og den havde været drøftet på det af verdenssammenslutningen af FN-foreninger afholdte møde i New York i september 1963.

Resolutionsudkastet indeholdt en appel til alle ikke-gouvernementale organisationer om at anvende flest mulige kræfter og midler til en verdenskampagne til forbedring af situationen på fundamentale områder som fødevarerforsyning, sundhedsvæsen og uddannelse. Kampagnen tænkte startet i 1965, der i en anden plenarforsamlingsresolution var udpeget som „Det internationale sam-